

Siemed at sætte de lokale Myndigheder i Kundskab om, hvilke fremmede Personer der tager Ophold i Sognene. Det, som her foreslaas, nemlig at Opholdsbogen skal afleveres, saaledes som det hidtil har været Skik og Brug, forekommer derfor Udvalget at være den lempeligste Maade at vedligeholde de tidligere Bestemmelser paa. Jeg tør i det Høje bede erindret ved denne Forhandling, at der ikke blandt Udvalgets Forslag er et eneste, som er nyt; paa ethvert Punkt vises der kun tilbage paa den ældre Lovgivning, og der er ikke noget Punkt, som indeholder en Skærpelse af, hvad der er mugjældende Net lige over for de paa-gjældende Personer. Den ældre Lovgivnings Bestemmelser ere kun indordnede under det nærværende Lovforslag og paa sine Steder meget betydelig modificerede; og man maa derfor endelig ikke gaa ud fra, at det er nye Indskrænkninger i den personlige Frihed, der her foreslaas. — Naar den høitærede Minister endvidere mente, at der var tilstrækkelig Betryggelse i Lovforslagets § 7 derved, at Skandehaveren af Opholdsbogen skal melde sig hver 8de Dag, da tillod jeg mig allerede igaar at sige, og det er fremdeles min Mening, at denne Bestemmelse ikke indeholder den allerjærneste Betryggelse. Saadanne omvandrede Personer ville jo nemlig snart lære, at naar de blot passe paa hver 8de Dag at melde sig paa Politikamret og præsentere et lille Pengeløb, ville de næsten altid kunne undgaa at komme i nærmere Berøring med Politiet. Pengene faae de sædvanlig ved at laane dem hos Herbergereren imod at sætte deres Randsel i Pant, og naar de da have faaet deres Opholdsbog paategnet, er der ikke nogen Politimyndighed, som kan røre dem, og saaledes kunne de blive ved, saa at jeg ikke tror, at den Betryggelse er tilstrækkelig. — Hvad dernæst § 8 angaar, saa kan jeg ikke komme bort fra, at det er en fuldstændig Nødvendighed at gjøre det til Pligt for Arbejdsgiveren at give Attest om Arbejdstiden, fordi det er den eneste Maade, hvorpaa det kan kontrolleres, om Boghaveren har haft Arbejde eller ikke; at gjøre det til en frivillig Sag, gaar neppe an. Ganske vist foreslaar § 8, at naar Arbejdsgiveren negter at give Attest, skal Bogen forsynes med Paategning af Politiet om, hvad der er Politiet bekendt om den Paagjældendes Forhold, men det er en Foranstaltning, som maaske kan slaa til i Kjøbstæderne, hvor Politiet kan gaa hen til den paagjældende Arbejdsgiver og forhøre sig om Manden; men naar en Udlænding har arbejdet paa Landet eller fort sagt paa et Sted, som ligger fjernere fra Politiet, og da kommer og forlanger sin Bog paategnet af Politimesteren med Tilfjendegivelse af, at Arbejdsgiveren har negtet at paategne Bogen, saa er det klart, at Politiet ikke paa en saadan Løs Angivelse kan give ham Attest. Det maa underfølge, dels om Manden har haft Arbejde, og dels om der ellers er Noget i Veien med ham, inden det giver ham Attest om,

at det kjender hans Forhold. For saa vidt den ærede Minister mente, at det vilde være lettere for Arbejdsgiveren at give Attest i Bogen end at give en løs Attest, forekommer denne Bemærkning mig at være mindre betydnende, naar Attesten dog kun behøver at indeholde akkurat de samme Ord: N. N. har arbejdet hos mig fra Dato til Dato. Hvad enten det slaar i en Bog eller paa et løst Papir, forekommer det mig, at Ueiligheden er den samme. — Med Hensyn til den eneste Forskjel, der er imellem § 8 og Udvalgets Forslag, nemlig den, at Udvalget foreslaar ikke i Attesten at optage Noget om den Paagjældendes Forhold, vil jeg indbringe Rigtigheden af de Bemærkninger, som derom ere fremkomne fra den høitærede Ministers Side og ligeledes fra det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen), at sige saa længe man kun taler om Udlændinge, men det, der har været Bevæggrund for Udvalget eller i det mindste for mig til at ønske denne Bestemmelse udslettet af Lovforslaget, er jo det, at saavel § 8 som de fire foregaaende Paragrafer igjennem Uendringssforslaget til § 15 tænkes anvendte ogsaa lige over for visse Indlændinge. Udvalget har derfor troet, at det vilde blive en Ansødssten, naar der i § 8 fordreder en saadan Attest om den Paagjældendes Forhold, som ellers i lignende Forhold ikke fordres eller kan forlanges med Hensyn til Indlændinge. — Den ærede 4de Landsdødsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) gjorde en Bemærkning med Hensyn til Udvalgets Uendringssforslag til § 8 under Nr. 14, idet han hærken vilde stemme for Fjertallets eller Mindretallets, men foretrak Lovforslaget. Jeg skal for mit Vedkommende bemærke, at jeg er fuldkommen enig i de Betragtninger, der bleve gjorte gjældende fra den høitærede Ministers Side og igaar ogsaa fra den ærede 2den Landsdødsmand for 9de Kreds (Strup) om, at der lige over for Udlændinge ikke er nogen som helst Grund til at forslaae dem for en saadan Paategning i deres Opholdsbog. Jeg maa imidlertid atter her sige, at en af de Hovedgrunde, hvorfor Udvalget har foreslaaet ikke at beholde Lovforslagets Bestemmelse i den Henseende, netop er det Hensyn, som jeg nys nævnte, nemlig at Bestemmelserne i § 8 ogsaa tænkes anvendte med Hensyn til visse Indlændinge, og det vil let ses, at de Betænkneligheder, som i saa Henseende bleve fremsatte af den ærede Uendringssforslagsstiller, navnlig vare møntede paa, at disse Bestemmelser lige over for Indlændinge vilde være for haarde. Jeg erkjender saaledes vel fuldkommen de Grunde, der i saa Henseende ere fremkomne, men jeg turde dog henstille, om det høje Thing ikke vil stemme i alt Fald for Mindretallets Forslag af Hensyn til Uendringssforslaget til § 15, jeg mener de Herrer, som virkelig anse Forslaget til § 15 under Nr. 27 for at være rigtigt og hensigtsmæssigt. Jeg vil nemlig for mit Vedkommende sige, at for mig er dette For-